

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/31/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4326010034
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4326010034.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 03. 03. 2026 sp. zn. 4PP/1/2026, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. apríla 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/45/2020 zo dňa 24. 06. 2021, právoplatným dňa 28. 04. 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2021.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie spolu s jeho doplnením, príslubom zamestnania, čestným vyhlásením o poskytnutí ubytovania, písomnosťou matky odsúdeného, hodnotením odsúdeného ústavom na výkon trestu, skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov odsúdeného, pripojeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/45/2020 zo dňa 24. 06. 2021 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/70/2021 zo dňa 28. 04. 2022.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon dvoch tretín uloženého trestu, po zohľadnení doby zápočtov (výkon trestu odňatia slobody v zrušovanej trestnej veci) dňom 29. 12. 2025, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok, keď plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie vo výkone trestu a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Svoj názor opieral o hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého odsúdený si vo viacerých prípadoch vytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny, avšak opakovane boli zaznamenané aj nedostatky v jeho správaní a vystupovaní, napriek tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody už od 08. 03. 2022 (so započítaním aj väzby). Súd I. stupňa zdôraznil, že po udelených odmenách došlo k zhoršeniu správania sa odsúdeného, o čom svedčí 5 disciplinárnych trestov, naposledy v januári 2026. V minulosti bol pracovne zaradený, avšak jeho postoj k plneniu pracovných povinností sa zmenil a z pracoviska bol preto vyradený, tiež program zaobchádzania plní iba čiastočne. Súd I. stupňa mal za to, že plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal žiadne polepšenie a to ani v minimálnej miere, aby bolo možné konštatovať, že je u neho podmiennečné prepustenie na mieste.

Taktiež konštatoval, že u odsúdeného nebola splnená ani druhá materiálna podmienka v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pričom poukázal na R 5/2017 s tým, že aj podľa odpisu z registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to závažnejšieho a násilného charakteru, prvýkrát sa trestnej činnosti dopustil už ako mladistvý v 17-tich rokoch a odvtedy sa dopúšťal páchania trestnej činnosti v pravidelných intervaloch a takmer výlučne mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody a ani viacnásobný výkon trestu odňatia slobody ho neodradil od ďalšieho páchania trestnej činnosti, dokonca rovnakého charakteru. Podľa názoru súdu I. stupňa preto nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život. Naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom a s poukazom aj na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS C. je u odsúdeného riziko recidívy stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá, pričom ho neodporučil podmiennečne prepustiť.

Súd I. stupňa preskúmal i možnosť podmiennečného prepustenia v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. za obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby a fakultatívneho nariadenia probačného dohľadu za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností, avšak dospel k záveru, že takáto možnosť u odsúdeného je neadekvátna a v danom prípade nedôvodná, keďže už v minulosti opakované odsúdenia nemali u odsúdeného želaný výchovný efekt a aj napriek skúsenosti s niekoľkonásobným výkonom nepodmienečného trestu sa opakovane po prepustení na slobodu dopustil ďalšieho trestného činu. Preto by určenie skúšobnej doby s probačným dohľadom a ustanovenie primeraných obmedzení alebo povinností nebolo u odsúdeného postačujúce. Zároveň uviedol, že ani odsúdeným uvádzané skutočnosti, že má záujem sa postarať o svoju blízku rodinu, ktorej členovia majú mať zdravotné problémy, ako i prísľub zamestnania a bývania, nie je dôvodom na podmiennečné prepustenie odsúdeného, pričom na uvedené mal myslieť skôr ako opakovane páchal trestnú činnosť. Taktiež prísľub zamestnania a bývania nie je takou zárukou, aby bolo možné od neho očakávať, že na slobode bude viesť riadny život.

Uvedené uznesenie ihneď po jeho vyhlásení napadol sťažnosťou odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajkyne uviedol, že od uloženia trestu odňatia slobody došlo k novelizácii Trestného zákona vo vzťahu k trestným činom, za ktoré bol odsúdený, pričom došlo k podstatnému zníženiu trestných sadzieb a podľa účinného Trestného zákona by mu bol ukladaný trest odňatia slobody v nižšej výmere. Poukázal tiež na to, že spĺňa podmienky podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. keďže sa počas aktuálneho výkonu trestu zapája do aktivít pedagogického pôsobenia, úspešne absolvoval skupinový intervenčný program „Vnímam i Teba“, v súčasnosti naďalej absolvuje štúdium na Strednej odbornej škole poľnohospodárstva a služieb na vidieku v odbore „Mechanizácia“ dennou formou, počas výkonu trestu mu boli udelené 4 disciplinárne odmeny, pričom na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa objasnil okolnosti uloženia 5 disciplinárnych trestov.

Nesúhlasil s konštatovaním, že napriek tomu, že do aktivít pedagogického pôsobenia sa zapája, jeho aktivita je vyhodnocovaná len ako čiastočné plnenie programu zaobchádzania a trestná činnosť, ktorej sa dopustil, nemá nijaký súvis s disciplinárnymi trestami, ktoré má evidované. Plne si uvedomuje skutok, za ktorý je odsúdený a je kritický k svojej trestnej činnosti, je to jeho vnútorný postoj, ktorý už pri ukladaní trestu vyjadril svojim priznaním a úprimným oľutovaním. Uviedol, že vzhľadom k jeho štúdiu dennou formou počas výkonu trestu sa nemôže zúčastňovať niektorých aktivít v ústave, práve z dôvodu účasti na štúdiu a prípravy na štúdium. Nesúhlasí s konštatovaním súdu I. stupňa, že počas výkonu trestu nepreukázal žiadne polepšenie a to ani v minimálnej miere a mal za to, že súd absolútne nebral do úvahy zaznamenané disciplinárne odmeny, akceptoval len uloženie 5 disciplinárnych trestov, pričom nevyhodnotil ich okolnosti a ani závažnosť, napriek tomu, že ich na verejnom zasadnutí objasnil.

Namietal, že súd I. stupňa uviedol, že nebola u neho splnená ani jedna materiálna podmienka a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a zohľadňoval okolnosti jeho predchádzajúceho života, vrátane jeho skorších odsúdení. Tu poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 36/2022 z 24. mája 2022 a zároveň uviedol, že sa u neho radikálne zmenili okolnosti jeho rodinného života, jeho najbližší príbuzní potrebujú pomoc, ktorú im vie a chce poskytnúť, pričom tieto okolnosti nastali až po jeho nástupe na výkon trestu odňatia slobody, keďže ho už vykonáva viac ako 5 rokov. Preukázal, že má vytvorené priaznivé sociálne zázemie jeho blízkych, ktorí sú schopní na neho vplývať, najmä jeho brat, u ktorého by býval, a ktorý by mu poskytol zamestnanie. Mal za to, že má vytvorené priaznivé rodinné prostredie, možnosť pracovať a zarábať si na živobytie. Poukázal aj na to, že v minulosti mu bol uložený podmiennečný trest a v skúšobnej dobe viedol riadny život a osvedčil sa, teda šancu, ktorá mu bola súdom daná, využil a nie je preto dôvodné domnievať sa, že by aj v prípade podmiennečného prepustenia v skúšobnej dobe riadny život nevedol.

Opakovane uviedol, že od jeho odsúdení za drogové trestné činy došlo k rozsiahlym zmenám v oblasti drogovej politiky Slovenskej republiky a trestnosť skutkov, akých sa on dopustil, sa posudzuje omnoho miernejšie a poukázal, že ak by sa ich dopustil po novelizácii Trestného zákona účinnéj od 06. 08. 2024, boli by posudzované miernejšie a trest, ktorý mu bol uložený je možné považovať za neprimerane prísny. Opakovane poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z pohľadu prevencie kriminality, že je vhodné zohľadniť aj praktické skúsenosti s výkonom trestu a podmiennečným prepustením, ktoré naznačujú, že dlhší čas strávený vo výkone trestu neposilňuje odradzujúci účinok trestnoprávných sankcií, ale môže pôsobiť skôr opačne. V tejto súvislosti uviedol, že od výkonu väzby v marci XXXX až do januára XXXX sa nedopustil žiadneho konania vyhodnoteného ako disciplinárne previnenie, teda takmer 2 roky nemal evidovaný žiadny disciplinárny trest, ale mal evidované 3 disciplinárne odmeny, pričom podstatný časový úsek takmer 2 rokov nebol nijako zohľadnený v jeho hodnotení. Namietal, že doteraz nebol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, preto nemožno vopred predpokladať, že v skúšobnej dobe nebude viesť riadny život.

Na základe toho navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že vyhovie jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a určí mu primeranú skúšobnú dobu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. a v prípade, že to bude krajský súd považovať za potrebné, navrhol, aby mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil probačný dohľad a ustanovil primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu nadriadený súd zistil, že odsúdený žiadal o podmiennečné prepustenie z viacerých dôvodov, ktoré následne doplnila jeho ustanovená obhajkyňa s pripojením prísľubu na prijatie do zamestnania odsúdeného (bratom odsúdeného), čestné vyhlásenie o poskytnutí ubytovania (brata odsúdeného), výpis z listu vlastníctva, výpis z obchodného registra Mestského súdu Bratislava III. a žiadosť matky odsúdeného o zohľadnenie rodinnej a zdravotnej situácie.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na formálne a materiálne podmienky pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj na zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorého podstatou nie je to, aby za dobré správanie prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu. Súd I. stupňa správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku, t. j. lehotu na podmiennečné prepustenie, ktorú mal odsúdený splnenú po výkone dvoch tretín uloženého trestu, t. j. ku dňu 29. 12. 2025, keďže výkon trestu začal vykonávať dňa 29. 04. 2022 so započítaním doby väzby od 06. 03. 2022 do 29. 04. 2022 a započítaním doby predchádzajúceho odsúdenia od 20. 12. 2020 do 20. 12. 2021 (vo vzťahu k zrušenej veci Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/19/2020) zo dňa 12.05.2020. Predpokladaný koniec výkonu trestu má dňa 29. 04. 2028.

Krajský súd ďalej zhodne ako súd I. stupňa konštatuje, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok, pretože svojím správaním sa vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal svoje polepšenie, poukazujúc najmä na hodnotenie ústavu, z ktorého je zrejmé, že program zaobchádzania plní čiastočne, do aktivít pedagogického pôsobenia sa zapája, ale patrí k pasívnym účastníkom, k trestnej činnosti má len čiastočne kritický postoj, o čom svedčí skutočnosť, že aj v podmienkach výkonu trestu sa dopúšťa disciplinárnych previnení. Úspešne absolvoval skupinový intervenčný program „Vnímam i Teba“, aktuálne navštevuje denné štúdium v detašovanej triede D. E. F. G. H. D. I. J. v odbore „K.“. Jeho správanie a vystupovanie však napriek tomu nie je vždy na požadovanej úrovni, vo viacerých prípadoch boli zaznamenané porušenia ústavného poriadku a to tým, že užil lieky nepredpísané lekárom, nerešpektoval príkazy príslušníka zboru, počas presunu cez nádvorie ústavu opustil útvar, aby sa dopustil nedovolennej činnosti, nedovolennej činnosti sa dopustil aj na pracovisku, svojvoľne nenastúpil na odber stravy, prechovával nepovolené predmety, nechal sa tetovať, opakovane porušil zásady slušného správania a vystupovania voči príslušníkom zboru a fyzicky napadol spoluodsúdeného. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vypovedajú o jeho prístupe k plneniu svojich povinností vo výkone trestu (napriek jeho námietkam, že sa k nemu v ústave majú správať zaujato). Skutočnosť, že disciplinárne tresty považuje z jeho hľadiska za neoprávnené, automaticky neznamená, že aj objektívne neoprávnené sú, skôr naopak. Taktiež správne bolo hodnotené skutočnosť súdom I. stupňa, že pokiaľ aj bolo spočiatku pracovne zaradený na pracovisku s dozorom obuvníckeho charakteru L., kde bola jeho pracovná morálka dlhodobo na požadovanej úrovni, jeho postoj k plneniu pracovných povinností sa následne zmenil a z pracoviska bol vyradený na návrh zamestnávateľa a aktuálne zaradený nie je z dôvodu pre neho vhodných pracovných príležitostí.

Disciplinárna odmena mu bola udelená v štyroch prípadoch (15. 02. 2023, 04. 04. 2023, 20. 06. 2023, 02. 09. 2025) a disciplinárny trest má evidovaný v piatich prípadoch (24. 01. 2024, 31. 07. 2024, 20. 02. 2025, 14. 10. 2025, 05. 01. 2026). Z uvedeného je zrejmé, že v ostatnom čase sa jeho disciplína skôr zhoršila, na čom nič nemení skutočnosť, že v súčasnosti študuje vo výkone trestu. Disciplinárne previnenia sú rôzneho druhu a vypovedajú o jeho správaní a vystupovaní k iným osobám a napriek dozoru vo výkone trestu nepreukázal, že sa vie správať v súlade so spoločenskými hodnotami, z čoho je zrejmé, že ani po prepustení z výkonu trestu by sa jeho správanie nezmenilo.

Okrem vyššie uvedeného zo záveru hodnotenia ústavu vyplýva, že aktivita odsúdeného pri plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, i keď si vo viacerých prípadoch vytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny. Uvedené zlepšenia však následne hneď negoval tým, že boli u neho opakovane zaznamenané nedostatky v jeho správaní a vystupovaní ako bolo vyššie citované. Resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné a na základe uvedených skutočností preto nebolo odporúčané podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu I. stupňa aj v tom, že u odsúdeného nebolo doposiaľ preukázané splnenie ani druhej z materiálnych podmienok, že sa môže od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti, kde nadriadený súd posudzoval (nielen subjektívne) všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu, na počet spáchaných skutkov a tiež na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že odsúdený bol v minulosti 8-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (lúpež, ublíženie na zdraví - 2x, výtržníctvo - 2x, krádež, porušovanie domovej slobody, nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi - 2x, marenie výkonu úradného rozhodnutia), a to v časových obdobiach v roku 2013 - 2x, 2015, 2019-2x, 2020, 2021, 2025 a napriek vykonaniu uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody sa opätovne dopúšťa ďalších protiprávných konaní, za ktoré bol odsúdený. Teda napriek skutočnosti, že odsúdený viackrát vykonal aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, nedošlo k jeho náprave a opakovane sa po ich výkone dopúšťa ďalšej trestnej činnosti, čo svedčí o negatívnej resocializačnej prognóze odsúdeného. Súčasne o tom vypovedajú aj jeho disciplinárne prehrešky priamo vo výkone trestu.

Nadriadený súd opakovane zdôrazňuje, že podmienky pre podmienené prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. majú kumulatívny charakter. Nestačí teda splnenie formálnej podmienky výkonu zákonom stanovenej časti trestu, ale nevyhnutné je aj splnenie materiálnych podmienok, t. j. preukázanie polepšenia odsúdeného a existencie dôvodného predpokladu, že v budúcnosti odsúdený povedie riadny život.

Pokiaľ odsúdený namieta nesprávne vyhodnotenie svojho správania vo výkone trestu, nadriadený súd poukazuje na to, že z hodnotenia riaditeľa ústavu jednoznačne vyplýva nejednoznačný a nestabilný postoj odsúdeného k plneniu povinností. Skutočnosť, že odsúdený získal štyri disciplinárne odmeny je výrazne relativizovaná uložením piatich disciplinárnych trestov, pričom boli zaznamenané nedostatky v jeho správaní a vystupovaní na rôznych úrovniach. Navyše bol vyradený z pracovného zaradenia pre zmenu postoja k pracovným povinnostiam. Takéto skutočnosti nesvedčia o vnútornom polepšení odsúdeného, ale skôr o kolísavom prístupe k plneniu základných povinností vo výkone trestu.

Čo sa týka tvrdenia odsúdeného, že je kritický k svojej trestnej činnosti a skutok oľutoval, nadriadený súd uvádza, že samotné deklaratórne priznanie viny a ľútosť bez ďalších presvedčivých prejavov stabilnej zmeny správania nemožno považovať za postačujúce na splnenie materiálnych podmienok. Relevantná je predovšetkým dlhodobá a konzistentná zmena správania, ktorá v danom prípade preukázaná nebola.

Pokiaľ ide o poukaz odsúdeného na jeho predchádzajúce odsúdenia, nadriadený súd zdôrazňuje, že ich zohľadnenie je nielen prípustné, ale nevyhnutné pri hodnotení prognózy jeho budúceho správania. Odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom trestnú činnosť páchal opakovane a postupne aj závažnejším spôsobom, vrátane násilnej trestnej činnosti. Ani predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody na neho nemali dostatočný preventívny ani výchovný účinok. Skutočnosť, že v jednom prípade sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, nemôže prevážiť nad celkovým negatívnym hodnotením jeho trestnej minulosti a opakovaným zlyhaním v dodržiavaní právneho poriadku.

Nadriadený súd k poukazu odsúdeného na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 36/2022 uvádza, že tento nález nemožno interpretovať tak, že by vylučoval prihládanie na predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdeného, naopak, z jeho záverov vyplýva povinnosť súdu hodnotiť všetky relevantné okolnosti individuálne, vrátane časového odstupu a charakteru trestnej činnosti. V posudzovanom prípade však ide o opakovanú, dlhodobú a eskalujúcu trestnú činnosť odsúdeného, pričom od spáchania posledného skutku neuplynula taká doba, ktorá by umožňovala záver o zásadnej zmene jeho hodnotovej orientácie, o čom vypovedá aj jeho vyššie konštatované správanie vo výkone trestu. Taktiež k argumentácii odsúdeného s poukazom na vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, že dlhší výkon trestu neplní svoj účel, nadriadený súd uvádza, že účelom podmieneného prepustenia nie je kompenzovať dĺžku trestu, ale motivovať odsúdeného k preukázateľnej zmene správania, čo doposiaľ preukázané nebolo. Pokiaľ teda takáto zmena nie je dostatočne preukázaná, samotná dĺžka výkonu trestu nemôže odôvodniť jeho predčasné ukončenie.

Rovnako nie je dôvodná ani námietka odsúdeného týkajúca sa zmeny trestných sadzieb za drogovú trestnú činnosť. Konanie o podmienenom prepustení neslúži na revíziu uloženého trestu ani na jeho prispôsobenie neskorším legislatívnym zmenám, ale výlučne na posúdenie splnenia zákonných podmienok pre predčasné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K predloženým príslubom zamestnania a zabezpečenia bývania nadriadený súd uvádza, že ide síce o pozitívne skutočnosti, avšak samy osebe, bez preukázania pozitívneho správania vo výkone trestu, nemôžu nahradiť absenciu splnenia materiálnych podmienok podmieneného prepustenia. Ide o podporné okolnosti, ktoré nadobúdajú význam až v prípade, ak je preukázané polepšenie odsúdeného a priaznivá resocializačná prognóza, čo v danom prípade splnené nie je. Taktiež k rodinným a zdravotným dôvodom uvádzaným odsúdeným v sťažnosti nadriadený súd poznamenáva, že tieto okolnosti, hoci ľudsky pochopiteľné, nemajú rozhodujúci význam pre posúdenie splnenia zákonných podmienok podmieneného prepustenia.

Z hľadiska resocializačnej prognózy nadriadený súd opakovane poukazuje na závery hodnotenia riaditeľa ústavu, podľa ktorého je prognóza menej priaznivá a riziko recidívy stredné, program zaobchádzania odsúdený plní iba čiastočne. Takéto hodnotenie preto neumožňuje prijať záver o dôvodnom očakávaní, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život. Napokon nadriadený súd

konštatuje, že súd I. stupňa správne nevzhladol dôvody ani pre podmienené prepustenie za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných obmedzení, keďže tieto inštitúty nemôžu nahrádzať absenciu základných materiálnych predpokladov podmieneného prepustenia.

Nadriadený súd považuje záverom za potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej praxe podmienkou podmieneného prepustenia nie je len bezproblémové správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale predovšetkým preukázanie jeho vnútornej hodnotovej zmeny a stabilného postoja k rešpektovaniu právneho poriadku, ktorý odôvodňuje záver, že v budúcnosti povedie riadny život. Samotné čiastkové plnenie programu zaobchádzania a absencia závažných porušení disciplíny preto nepostačujú, ak správanie odsúdeného nevykazuje znaky takejto stabilnej a trvalej zmeny jeho hodnotovej orientácie.

Nadriadený súd zároveň dopĺňa, že ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého skutočnosť, do ktorého ústavu na výkon trestu je odsúdený zaradený (z hľadiska vonkajšej diferenciacie trestu odňatia slobody podľa § 48 Tr. zák., teda či ide o minimálny stupeň stráženia, stredný stupeň stráženia alebo maximálny stupeň stráženia), je nevyhnutné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie odsúdeného vo výkone trestu a jeho pomer k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia. T. j. či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Zaradenie páchateľa do príslušného stupňa stráženia súvisí so závažnosťou spáchaného trestného činu, čo je vyjadrené prísnejšími zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u tých páchateľov, ktorí sa dopustili závažnejšieho trestného činu. Na tento účel je preto dôležité hodnotiť aj závažnosť trestného činu, a to najmä motív a spôsob prevedenia činu, okolností, za ktorých bol čin spáchaný a charakterové vlastnosti osoby odsúdeného s prihliadnutím na to, či páchateľ vedie protispoločenský, parazitný život, alebo či inak žije riadnym životom. Osobitný význam pre posúdenie závažnosti spáchaného trestného činu má okolnosť, že ide o páchateľa recidivistu, čo je i osoba odsúdeného.

Poukazujúc na horeuvedené skutočnosti, nadriadený súd zhodne ako súd I. stupňa zistil, že v prípade odsúdeného, napriek jeho čiastočnej snahe o nápravu v ústave na jednej strane (absolvovanie intervenčného programu a návšteva denného štúdia), ešte nemožno konštatovať, že si na druhej strane dôsledne uvedomil následky svojho konania a že by čiastočný výkon trestu, ktorý aktuálne vykonáva, mal na neho dostatočný prevýchovný vplyv poukazujúc najmä na nedostatky v jeho správaní a vystupovaní.

Nadriadený súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.